

בית שערים

רפת גלס, גדעון גלס
"בסוף הגעתי לרפת"

מסלול חייו של גדעון גלס השתנה ביום שאביו שלמה, נפטר, בגיל 65. גדעון הרגיש כי המחויבות המשפחתית, האחריות וכן, גם האהבה למשק המשפחתי, סימנו לו את הדרך. גדעון "הרגשתי שהמקום שלי ברפת המשפחתית ומאז אוגוסט 2017 אני ברפת במשרה מלאה"

אפשר בהחלט לומר כי בכל סיטואציה אחרת, לגדעון גלס הייתה יכולה להיות קריירה מפוארת כקצין בקבע או לחילופין כמנהל בכיר באחת מהחברות המובילות בענף הכלכלה. אך טרגדיה משפחתית ניוותה אותו בחזרה לרפת המשפחתית. גדעון גלס 42 נשוי לגלי בת קיבוץ בית אלפא, דור שלישי בבית שערים. אביו שלמה נפטר לפני 3 שנים מדום לב בגיל 65. האם ארזה במקור מתל עדשים, מתגוררת בבית שערים ועובדת בספריה בבית הספר החקלאי בנהלל. וכיום אולי בניגוד לתחזיות, גדעון בן ממשיך לרפת המשפחתית. הוא ומשפחתו גרים בצמוד לרפת ולא ימו ובהתחשב במציאות הכללית, זה בכלל לא מובן מאליו שגדעון נקרא לדגל והוא התייצב. גדעון מספר "בעצם היה לי מסלול חיים קצת אחר למרות שזו קדנציה שניה שלי ברפת המשפחתית. הייתי קצין בשריון, קצין אג"מ בחטיבת שריון במילואים. לימודי תואר ראשון בכלכלה, תואר שני במנהל עסקים. למרות שבעצם גדלתי ברפת כל חיי לצד אבי שניהל את הרפת באהבה גדולה. ב-2001 אבי חלה ושבתי לרפת מטיול בדרום אמריקה, עשינו כאן את הרפורמה ביחד ואז חיפשתי לי תחומי עניין אחרים. עבדתי בחברה לניהול תיקי השקעות ו-10 שנים בתפקידי ניהול בחברת פדקס". "הרגשתי שיש כאן אחריות ויש סנטימנט לא בהכרח לוגי ואכן לאחר מות אבי הרגשתי שהמקום שלי ברפת המשפחתית ומאז אוגוסט 2017 אני ברפת במשרה מלאה". נדמה כי הרפת לעיתים "קטנה" עליו, אדם באמצע חייו, בעל שני תארים בכלכלה ועסקים, חולב פרות למחייתו. גדעון מחייך למשמע התאור הזה ואומר "הרפת המשפחתית זה הרבה יותר מסתם עסק, זו מסורת, זה שורשים, חשוב לי לשמר ולהתפתח עם העניין אך לצד הרפת, בטח אמצא לי עוד תעסוקה בעתיד".

"הרפת המשפחתית זה הרבה יותר מסתם עסק, זו מסורת, זה שורשים, חשוב לי לשמר ולהתפתח עם העניין אך לצד הרפת, בטח אמצא לי עוד תעסוקה בעתיד"

איך עברה עליך השנה האחרונה?

"שנה לא טובה מבחינה כספית, בסוף השנה נשאר פחות רווח בצורה משמעותית. בשנה הזו השקעתי לא מעט כסף בסידור הסככות והכנה לסולרי, בסיום התהליך אמורות להיות שלוש מערכות סולריות על כל הגגות".

חששות?

"תשמע אני מקווה שיש עתיד בענף, ההווה נראה מורכב מאוד, מחיר המטרה המופחת פגע בנו הרווחיות ירדה לי פלאים ואני מקווה לעתיד בהיר וטוב יותר".

שלמה גלס (1951-2017) איש אדמה, משפחה מלח הארץ

שלושה דורות ברפת אחת

רפת גלס

רפת משפחתית מכסה של 845 אלף ליטר, 75 חולבות, 2 חליבות ביום, עובד זר אחד, מכון מקורי של וסטפליה ולאחר שדרוג של אפיקים ב-2005 התגים וכל מערכת המחשוב של אפיקים. מזון ממרכז מזון נהלל וייצור עצמי. עגלות צעירות ויבשות מקבלות הזנה עצמית.

רפת זה לנשמה. גדעון גלס

איך אתה רואה את עתיד?

"שאלה טובה, אני מאמין שבסופו של דבר ישמרו על הענף. כך אני לפחות מאוד מקווה. אני מעריך שיהיה לי עוד עיסוק מהצד נוסף גם כגיבוי וגם כפרנסה. יש יתרונות ברפת משפחתית, זה משהו שבלב, סנטימנטלי, הילדים באים לעזור ולעבוד איתי האם זה מספק? שאלה טובה".

אתה משמש גם היו"ר האגודה החקלאית של בית שערים?

"האגודה החקלאית בעצם מנהלת את הנכסים של המושב, אחראית על הקרקעות ובעצם הדבר המרכזי שהיא עושה זה למקסם את הנכסים מבחינת רווחים, לשמור על הקרקעות, לעזור למשקים. כלל האדמות מעובדות על ידי החקלאים, האדמה לא מספיקה לצרכים וכולם לוטשים עיניים לאדמות שלנו מבחינה נדלנית".

מה היית רוצה יקרה?

"הייתי מאוד רוצה שישמרו על החקלאות ועל השטחים החקלאים, שתהיה עדיפות לתוצרת מקומית ושהמשלה תבין שחקלאות זה הרבה מעבר לקרקע, זה שמירה על קרקע ובל מקום שאנחנו לא נהיה, יהיו אחרים". ▲